

бивуакъ на южната част на селото, а по къмъ съверъ — бѣше бивуака на 4-а Стрѣлкова бригада, която почти едноврѣменно бѣ пристигнала съ опълченietо, но само по другъ путь.

На стотина крачки отъ бивуака имаше една кръчма. При тѣзи кръчма се тъпяха много войници отъ стрѣлковата бригада. По една врѣме се зачу отъ къмъ кръчмата отчаянъ викъ. Като дежуренъ по дружината, азъ се затекохъ къмъ кръчмата и като едвамъ си пробихъ съ сила путь влѣзохъ въ нея и видяхъ слѣдующата картина:

Нѣколко войници тласкаха една жена, види се, жената на кръчмарина, която, оплашена отъ дѣрзските войници, викаше мъжътъ си на помощь. Послѣдния, обаче, така сѫщо бѣше окръженъ отъ множеството войници, та за туй неможеше да се притече на помощъ.

Съ влизанието си въ кръчмата, азъ силно — съ високъ гласъ извикахъ и заповѣдахъ на войниците да излѣзватъ вънъ.

Войниците, щомъ чуха заповѣдта ми и ме видѣха, спустиха се да бѣгатъ, като падаха и се прискакаха единъ други. Когато въ кръчмата не останаха войници, азъ зачухъ силни глъчки и искуви, които идяха отъ зимника. Той се оказа прѣпълненъ съ войници. Тѣ бѣха исправили една бѣчва, пълна съ вино, на едното дѣно, отбили другото — и черпяха отъ нея, кой съ каквото може и пияха.

Мнозина отъ войниците, по нѣмание на сѫдина, гребяха съ фуражките, па даже и съ ботушите си.

— Ваше благородие! Ний квасецъ, квасецъ дойдохме да приемъ, завикаха тѣ, като чуха заповѣдта ми да излизатъ отъ зимника и ме видяха. Зимника и кръчмата се испраздниха. Само единъ войникъ отъ 15-и стрѣл. батальонъ отказа да ми испѣлни заповѣдта и да излѣзе.

— Вий нѣмате право да ми заповѣдвате, ми отговори той, азъ имамъ свой началникъ.

Войника не изглеждаше да е пиянъ, при всичко това, за да се не случи нѣкоя неприятност, не настояхъ да го наカラмъ да излѣзе, макаръ кръчмаря и да ме моли за това.

Азъ попитахъ казаний войникъ за името и фамилията и той се нарѣче: редникъ отъ 15-и стрѣлковий батальонъ Ироденко.

Огъ кръчмата отидохъ на бивуака, набѣрзо написахъ рапортъ за случката и го подадохъ на дружинния си командиръ. Но подполковникъ Калитинъ ме съвѣтваше рапортъ да не по-